

“Siz Dünya’nın ışığısınız”
(10/1/2021)

Rabbimiz İsa Mesih nurdur ve bu nuru, kendisiyle sınırlı bırakmıyor...Tanrı’dan ilham alan İncil Yazarı Yuhanna’nın bildirdiği üzere: “Kelam; yani Mesih, Dünya’ya gelen her insanı aydınlatan gerçek ışıktır.” (Yuhanna1:9) Doğudan doğan Güneş’in ışınları, tüm canlıları, nasıl aydınlatıyorsa; “doğruluk güneşi”nin¹, hayat veren ışınları da, onu kabul etmek isteyen ve ona inanan bütün insanları ruhen aydınlatır.

Peki bu nasıl gerçekleşir?

Kiliseye yeni üyelerin kabul edilme prosedürünü düşünelim. Bu prosedür, Hristiyanlığın ilk dönemlerinden beri, Diriliş Bayramı öncesi; Büyük Oruç süresince, hafta içi icra edilen “önceden kutsanmış Kutsal Armağanlar Lijürjisi” sayesinde, günümüze kadar ulaşmıştır. Hristiyan olmayı arzulayanlar, ilk önce katekümen sınıfına kabul edilir ve düzenli ilmi hal dersleri alırlar. Oruç döneminin ortalarında, vaftiz edilmeye uygun şekilde hazırlanmış katekümenler, episkopos tarafından belirlenir. Böylece bu katekümenler, “Kutsal Aydınlanmaya (nurlanmaya) Hazırlananlar Sınıfı”na geçmiş olur ve Diriliş Bayramına kadar, onlara özel dualar edilir. Kilise, bu aşamadan sonra, onlar için “Kutsal aydınlanmaya hazırlananlar ve onların kurtuluşu için...” şeklinde niyaz eder. “...öyle ki Rab Tanrı onları bilginin ve dindarlığın nuruyla aydınlatıp onlara yeniden doğuş vaftizini nail etsin!”.

Görüldüğü üzere Kilisemiz, “Aydınlanma (nurlanma)” terimi ile, “Kutsal Vaftiz”i kasteder. Kutsal Vaftiz Töreninin başlangıcında da bu terim, “Ya Rab, Efendi, Allah’ımız, bu kulun’u mukaddes **aydınlanmaya** (nurlanmaya) dâvet et...” şeklinde kullanılır.

Burada tabii ki Kutsal Vaftiz Sırrı söz konusudur ve törenin devam eden bölümünde, “Şu anda mukaddes **nurlanmaya** yaklaşan kişi ve onun kurtuluşu için Rab’be yalvaralım.” duası geçer. Sonrasında ruhani, “Onun, **nurun** evlâdı ve ebedî iyiliklerin mîrasçısı olarak tevcih edilmesi için Rab’be yalvaralım.” der.

Vaftiz edilmiş bu yeni hristiyanlara, “**yeni nurlanmış hristiyanlar**” denir. Onları, vaftiz kaftanıyla giyidirirken “**Ey nuru elbise gibi bürünen**,² çok merhametli Mesih Allah’ımız, **bana nurlu mintan bahşet.**” ilahisi söylenir.

Vaftiz ve Kristmasyon Töreninin sonunda ruhani, yeni nurlanmış hristiyana, “Vaftiz edildin, **nurlandın**, mukaddes mür yağıyla mesh edildin, takdis edildin ve yıkandın, Peder’in ve Oğul’un ve Mukaddes Ruh’un ismine. Âmin.” diyerek onu takdis eder.

¹ Doğuş Bayramı’na mahsus ilahide Mesih, “doğruluğun güneşi” olarak adlandırılır.

² Mezmur 104:2. 6 Haziranda andığımız Aziz Doroteos bu Mezmurdan yola çıkarak bir ezgi yazmıştır.

Kilisenin yeni üyesi, Kutsal Vaftiz sayesinde, nurun kaynağı olan Mesih ile birleşmiş ve böylece nurlanmış olur. Bunun için Matta 5:14'te Rab, hristiyanlara "Siz dünyanın nurusunuz." demiştir.

Demek ki Mesih, **Kutsal Nurlanma**; yani Kutsal Vaftiz ve Krismasyon (Kutsal Ruh almak için Mukaddes Mür Yağı sürme Sırrı) sayesinde, imanlıları, **nurun** evlatları ve sonsuz iyiliklerin mirasçıları yapar.

Elçi Pavlus, bu gerçeği, Efeslilere yazdığı mektupta; Efesliler 5:8'de, "Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi (iman ettikten ve vaftiz olduktan sonra) Rab'de ışıksınız. Işığın çocukları olarak yaşayın." diyerek açıklar. Filipililer 2:15-16'da da, evrendeki yıldızlar gibi parlamalarını teşvik eder. İlahi yazarı da imanlılara "Ey Nur yüzlü Kilise evlatları!" diye hitap eder.³

Rab'de kardeşlerim, İsa Mesih'in bizi yanına çağırmasının; en önemlisi, nuruyla bizi nurlandırıp şereflendirmesinin ve bizi terk etmemesinin farkına vardık mı? Onun kilisesinin bir üyesiysek, nuruyla nurlanmak için, Onunla sürekli bir temas halindeyiz. Nurun kaynağı O'dur! O'nunla ilişki içindeyssek biz de nur sahibi ve aydınlık; ondan uzaklaşırsak karanlık oluruz...

Bir örnek vererek, bunu daha iyi anlayalım: Bir ampul ve elektrik üreten bir cihazı (jeneratörü) düşünelim. Ampul, jeneratöre bağlı olduğu sürece yanar ve ışık saçar. Ampülü, jeneratöre bağlayan kablo koparsa, ampul söner ve ışık saçmaz. Her imanlının daima Mesih'e bağlı kalması zorunludur. İmanlı, Mesih'e ne kadar yakınsa ve yaşantısı, Rabb'in istemine ne derece uygunsaydı; Mesih'i ne kadar çok seviyorsa, işte, o derece ışık saçar.

Ayçiçeğinin, yüzünü, Güneş'e yönelttiği gibi; biz de, aklımızı ve ruhumuzu sürekli Mesih'e yönlendirelim. Zihnimizde Mesih, dudaklarımızda bu kısa dua olsun: "Rab İsa Mesih bana merhamet eyle". Söz ve eylemlerimiz, Mesih'in emir ve isteklerine uygun olsun. Öyle ki Mesih, içimizde memnuniyetle yaşayabilsin. İlahiyatçı Aziz Grigorios'un dediği gibi "Nurdan doğmuşçasına, tüm varlığımız ilahî Nur olsun."⁴ Böylece, sonsuz vatanımıza varana kadar; Mesih'in nuru, sürekli, ruhumuzda parlayacak. Çünkü Rabbin sözlerine göre, "Doğru kişiler o zaman Babalarının egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar." (Matta13:43)

Kardeşlerim; Mesih, ruhumuzdaki kandili, kendi ilahi Nuruyla yaktı... Bizim görev ve mücadelemiz de, bu nuru sönmeyen muhafaza etmektir! Amin.

³ Pentekost Bayramının ilahilerinden alıntıdır.

⁴ Aziz İlahiyatçı Grigorios'un Kutsal Epifani yortusuna hakkında yazdığı nutkusundan alıntıdır.

